Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0389

Αντίγραφο της αίτησης προστασίας προς τη Μεγάλη Βρετανία.

30 Ιουνίου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἀντίγραφο τῆς αἴτησης προστασίας τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴ Μεγάλη Βρετανία. Ἡ αἴτηση προστασίας στὰ εὑρεθέντα πρωτότυπά της ἔχει διαφορετικὲς ἡμερομηνίες ὑπογραφῆς. Τὸ παρὸν ἀντίγραφο φέρει ὡς ἡμερομηνία τὴν 30ὴ Ἰουνίου 1825. Ἡ ἀντιγραφὴ δὲν εἶναι μεταγενέστερη, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνέβη ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ὁμοίων πρωτοτύπων ποὺ εἶχε ἀποστείλει ἡ Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου στὰ τέλη Ἰουνίου: ἕνα στὴν Πελοπόννησο μὲ τὸν Χριστόφορο Ζαχαριάδη καὶ ἕνα στὴν Ὕδρα μὲ τὸν Παναγιώτη Λεονταρίτη (Σπ. Τρικούπης, Ἱστορία, τ. 3, σ. 202). Ἡ ἡμερομηνία ὑπογραφῆς δὲν εἶναι σαφὲς ἂν εἶναι σωστή, καθὼς δὲν μποροῦμε νὰ παρακολουθήσουμε μὲ ἡμερολογιακὴ ἀκρίβεια τὴ μετάβαση τοῦ Χριστ. Ζαχαριάδη στὴν Πελοπόννησο. Κατὰ τὸν Γενναῖο Κολοκοτρώνη, τὴν αἴτηση ὑπέγραψαν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης στὶς 5 Ἰουλίου (βλ. Ἀπομνημονεύματα, σ. 127). Ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου Κολοκοτρώνη, ὡστόσο, δὲν εἶναι σαφὲς ἂν ὁ Χριστ. Ζαχαριάδης εἶχε φτάσει στὴν Πελοπόννησο πρὶν ἀπὸ τὶς 9 Ἰουλίου (βλ. σχετ.). Ἡ αἴτηση προστασίας ἔχει δημοσιευτεῖ πολλὲς φορές (σχόλια στὰ πρωτότυπα καὶ στὶς δημοσιεύσεις τους βλ. στὰ Ἱστορικὸν ἀρχεῖον Διονυσίου Ρώμα, τ. 1, σ. 595· Χαρ. Βλαχόπουλος, Ὁ Διονύσιος Ρώμας καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου, σ. 358).

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 590-592 ▪ ΙΑΘ, τ. 2, σ. 399-401.

Ὁ κλῆρος, οἱ παραστάται, οἱ ἀρχηγοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ
ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους

Α΄. Παρατηροῦντες, ὅτι διὰ τὰ ἀνεξάλειπτα δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ κυριότητος, διὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς τῆς θρησκείας καὶ ἐλευθερίας, καὶ διὰ τὸ ἐκ φύσεως ἔμφυτον τοῦ να διατηρῇ καὶ ἀσφαλίζῃ ἕκαστος τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν, οἱ Ἕλληνες ἐνωπλίσθησαν μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰς διάστημα πλέον ἐτῶν τεσσάρων, ὑπέστησαν ἀποφασιστικῶς καὶ σταθερῶς, κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, πεζῶν τε καὶ ναυτικῶν, καὶ εἰς ὅλους τούτους τοὺς κινδύνους, τώρα ἠφάνισαν, καὶ τώρα ἄμποσαν τὰς κολοσσαίας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ τελευταῖον στερημένοι παντὸς μέσου, ἀνήκοντος εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν ἐγχείρημα, καθιέρωσαν οὗτοι διὰ τοῦ αἵματός των τὰ πολύτιμα αὐτῶν δικαιώματα, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν ἐκπεπληγμένον κόσμον, ὄχι τόσον κοινὰς ἀποδείξεις, δι' ὅσον εἶναι ἱκανὸς ἕνας λαὸς ἐκ φύσεως γεννημένος διὰ νὰ ζῇ ἐλεύθερος, καὶ ὅστις ἤδη ἠδυνήθη νὰ διασπάσῃ τοὺς βρόχους μιᾶς ἱκανῶς πολυχρονίου καταθλιπτικῆς δουλείας.
Β΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς πάλης οὕτως ἀνομοίου, ἀπέκτησαν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀπαράμιλλον ἀπόφασιν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως.
Γ΄. Σκεπτόμενοι, ὅτι πράκτορες τινῶν ἠπειρωτικῶν δυνάμεων, ἂν καὶ χριστιανῶν, δὲν διεφύλαξαν ὁδηγίαν συνεχομένην μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐστερέωσαν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῶν αὐτῶν δὲν ἔλειψαν νὰ ἐκβῶσι συνεχῶς ἀντιῤῥήσεις πολιτικαὶ πολυμόρφου οὐσίας καὶ χαρακτῆρος.
Δ΄. Παρατηροῦντες, ὅτι τινὲς τούτων τῶν πρακτόρων παίζουν διὰ τῶν ἀποσταλμένων των, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ εἴς τινας Ἕλληνας ἡ κλίσις διὰ νὰ συστήσουν νέους σχηματισμοὺς πολιτικούς, ἁρμοδίους πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ τέλη τῶν τοιούτων παρακινητῶν.
Ε΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ὄχι ὀλίγους κατατρεγμοὺς καὶ παρεκβάσεις ὑποφέρει ἡ νόμιμος καὶ τακτικὴ κίνησις τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν θαλασσίων δυνάμεων τινῶν βασιλειῶν, οἵτινες κατὰ πάντα τρόπον πειράζουν τὰ καθήκοντα τῆς διακηρυχθείσης οὐδετερότητος ἀπὸ τὰς αὐλάς των εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Λεϊβὰχ καὶ Βερώνης.

Στ΄. Παρατηροῦντες, μὲ μεγάλην θλῖψιν αὐτοὺς τοὺς Χριστιανοὺς ὁπλιζομένους ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς βοήθειαν ἐκείνων τοῦ Ἀλκορανίου, εἰς τρόπον ὥστε στρατιῶται Εὐρωπαῖοι, ἐναντίον πάσης ἀρχῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς, σπεύδουν νὰ διδάξουν, διορίσουν, καὶ ὁδηγήσουν τὰ στίφη τῶν βαρβάρων, διευθυνόμενα νὰ λεηλατήσουν τὴν ἱερὰν ἐκείνην γῆν, ἥτις σκεπάζει ἀνάμικτα καὶ συγκεχυμένα, τὰ ἀθάνατα κόκκαλα τῶν Κιμώνων, τῶν Τσαμαδῶν, τῶν Λεωνίδων, τῶν Βοτζάρων, τῶν Φιλοποιμένων, τῶν Νικηταραίων καὶ Κολιαίων, ὅπερ ἐμποδίζει τὰς προόδους τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς Ἑλλάδος.
Ζ΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εὐτυχὴς εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ λαὸν ἐλεύθερον, εἶναι ἡ μόνη ἥτις διετήρησε μέχρι λεπτοῦ καθαρὰν τὴν οὐδετερότητα, περιφρονοῦσα νὰ μιμηθῇ τὰς ἀναφανδὸν βίας, ἢ τὰς νεφώδεις διαχειρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπ' ἄλλους ἀδιακόπως ἐπράχθησαν καὶ πράττονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, Κωνσταντινούπολιν, καὶ Αἴγυπτον.
Η΄. Σκεπτόμενοι ὅτι ἡ βρετανικὴ ἀδιαφορία δὲν ἀρκεῖ ν' ἀντιῤῥοπίσῃ τὸν ἤδη ἐπηυξημένον ἐξωτερικὸν κατατρεγμὸν πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος.
Θ΄. Παρατηροῦντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι ἀπὸ χαύνωσιν δυνάμεων, οὔτε ἀπὸ ἀδυνατισμένην ἀπόφασιν, δὲν ἐδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ προεπιχειρῇ, ἀλλὰ διὰ τὰ προῤῥηθέντα αἴτια, καὶ μάλιστα τὴν πηγάζουσαν, ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν ἔλαβε ποτὲ Διοίκησιν ὑπερτέραν τῶν παθῶν καὶ σχέσεων.
Ι΄. Παρατηροῦντες ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τοιαύτην γενναίαν μάχην, ἢ πρέπει νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ ταύτην νικηταί, ἢ θέλουν εἶσθαι τελείως ἀφανισμένοι, ἐπειδὴ οὐδὲν μέσον εἶναι, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ ἀπὸ ταύτην τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἤδη κατήντησεν ἀπὸ τὰς φορὰς τοῦ πολέμου καὶ τοῦ χρόνου ἄφευκτος.
ΙΑ΄. Παρατηροῦντες τελευταῖον, ὅτι ἂν ἀπὸ ὑπερτάτην χάριν τῆς Προνοίας εὑρίσκωνται στερεωμέναι πλησίον μας αἱ βρετανικαὶ δυνάμεις, χρεωστεῖ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν, νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦτο ἐγκαίρως, ὡς καὶ νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν εὐθύτητα, καὶ φιλανθρωπίαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς διοικήσεως.
Ὅθεν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς τοῦ κράτους ἐλευθερίας, καὶ ἱκανῶς στερεᾶς πολιτικῆς ὑπάρξεως, ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς παρούσης δημοσίου πράξεως, προσδιορίζει, ἀποφασίζει, θεσπίζει, καὶ βούλεται τὸν ἑπόμενον

Νόμον

Α΄. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως, ἐκθέτει ἐκουσίως
τὴν Ἱερὰν Παρακαταθήκην τῆς Αὐτοῦ Ἐλευθερίας, Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Πολιτικῆς αὐτοῦ Ὑπάρξεως ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.
Β΄. Ἡ παροῦσα αὕτη ὀργανικὴ πρᾶξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, συνοδεύεται μὲ ἐπὶ τούτῳ διπλοῦν ὑπόμνημα πρὸς τὴν σεβασμίαν διοίκησιν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος κατ' εὐθεῖαν εἰς Λονδῖνον, καὶ συγχρόνως ἀποστέλλεται ἐμμέσως διὰ τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ λόρδου μεγάλου ἁρμοστοῦ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὰς ἡνωμένας ἐπαρχίας τῶν Ἰονικῶν Νήσων.
Γ΄. Οἱ πρόεδροι τῶν εὐτάκτων βουλευτηρίων τοῦ κράτους ξηρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν ἑτοίμως ἐκπληρώσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Πελοποννήσῳ τῇ λ΄ Ἰουνίου, ,αωκε΄.

Ὁ πρόεδρος τῶν κατὰ ξηρὰν εὐτάκτων βουλευτηρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν κατὰ γῆν δυνάμεων
Θ. Κολοκοτρωνης

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ κλήρου, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν)

Αριθμός Τεκμηρίου
0389

Τίτλος
Αντίγραφο της αίτησης προστασίας προς τη Μεγάλη Βρετανία.

Ημερομηνία Σύνταξης
30 Ιουνίου 1825

Τόπος Σύνταξης
Πελοπόννησος

Συντάκτης
Έθνος των Ελλήνων

Αποδέκτης
Μεγάλη Βρετανία

Είδος Εγγράφου
Αντίγραφο Εποχής

Διαστάσεις
204mm × 290mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0389

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

Ο Κλήρος, οι Παραστάται, οι Αρχηγοί Πολιτικοί και Στρατιωτικοί ξηράς και θαλάσσης του Ελληνικού Έθνους.

Α'. Παρατηρούντες, ότι διά τα αναφαίρετα δικαιώματα της Ιδιοκτησίας και Κυριότητος, διά τας ιερωτάτας αρχάς της θρησκείας και ελευθερίας, και διά το κτήσεως έμφυτον του να διατηρή και υπερασπίζη έκαστος την ιδίαν ύπαρξιν, οι Έλληνες ενωπλίσθησαν μετά τα όπλα της δικαιοσύνης, και εις διάστημα σχεδόν ετών τεσσάρων, υπέστησαν αξιοθαυμάστως και γενναίως, κατά των δυνάμεων της Ασίας, της Αφρικής και της Αιγύπτου, πεζικού και Ναυτικού, και εις όλους τούτους τους κινδύνους, τώρα ηρίστευσαν, ή τώρα ηττήθησαν τας πολυπληθείς δυνάμεις του εχθρού· και τελευταίον ευρεθέντες μόνοι εις το μέσον, αδύνατοι εις τοιούτον υψηλόν επιχείρημα, καθιέρωσαν αυτοί διά του αίματός των τα πολύτιμα αυτών δικαιώματα, και έδειξαν εις τον πεπολιτισμένον κόσμον· όχι τόσον κοινάς αποδείξεις, διότι είναι ικανοί όλως προς κτήσεως γνωσιμάχος διά να ζη ελεύθερον· και όχι ήθελε δυνηθή να διασωθή τις ύπαρξις μιας ικανής πολυχρονίου καθαιρετικής δουλείας.

Β'. Παρατηρούντες, ότι και των αποτελεσμάτων μιας πάλης ούτως ανομοίου, απεφάσισαν οι Έλληνες την απαράτρεπτον απόφασιν της Πολιτικής αυτών καταστάσεως·

Γ'. Σκεπτόμενοι, ότι Πράκτορες τινών Ευρωπαϊκών Δυνάμεων, και χριστιανών, δεν διεκρύπτασαν σήμερον συνεχομένην μετά τας αρχάς, τας οποίας αυτοί εκηρύξασιν, αλλ' από μέρη των αυτών δεν έλειψαν να εκθέσωσι συνεχώς αντιφάσεις πολιτικάς, πολυμόρφου ουσίας και χαρακτήρος.

Δ'. Παρατηρούντες, ότι τινές τούτων των Πρακτόρων σπεύδουν διά των αποφασισμένων των, αυτοί της Ελλάδος· ώστε να επιχειρήση εις τινας Έλληνας η κρίσις διά να ενώσουν κάποιας σχηματισμούς Πολιτικάς, αρμοδίας προς το πνεύμα και τα τέλη των ιδίων συμφερόντων.

Ε'. Παρατηρούντες, ότι όχι ολίγη καθαρίως κατηγορηθή ο Νόμιμος Γαλλικός κίνησις του Ελληνικού Ναυτικού από τας Αρχηγούς των θαλασσίων δυνάμεων τινών Ευρωπαίων, ούτινες κατά πάντα τρόπον εφρόντισαν να καθυστερήσουν της διακηρυχθείσης ουδετερότητος από τας αυλάς των εις τας Συνελεύσεις του Λαϊβάχ και Βερώνης.

ΣΤ'. Παρατηρούντες, μετά μεγάλην θλίψιν αυτής της χριστιανής ευρωπαϊκής ενώπιον του σημείου του Ευαγγελίου και εις βοήθειαν εχθρών του ημισεληνίου· εις τρόπον ώστε ξενιτεύοντες τους ευρωπαίους, ενώπιον πάσης αρχής ελευθέρας Πολιτικής και ηθικής, σπεύδουν να διαλέξωσι διορίσαι, και ενθαρρύνουν τα μέρη των Βαρβάρων, διευθυνόμενα και

123

kolokotronis-archive.org

μεγαλύνουν την ιεράν έκφρασιν γης, ήτις σπεύδει αναίτια και συγκεχυμένα, τα αθάνατα ονόματα των Ηρώων, των Τσαμαδών, των Διακάκων, των Βοτσάρων, των φιλοπατρίων, των Νικηταρών και Κολοκοτρωναίων· όσοι εθυσιάσθησαν τας προόδους της ιεράς υποθέσεως της Ελλάδος.

Ζ'. Παρατηρούντες, ότι η Διοίκησις της Μεγάλης Βρεττανίας, ευλογητή γη ήτις διευθύνει λαούς ελευθέρους, είναι η μόνη ήτις διετήρησε μέχρι σήμερον καθαρώς την ουδετερότητα, περιφρονούσα να μιμηθή τας ανωτέρω βίας, ή τας κεκαλυμμένας διαχειρίσεις, αι οποίαι απ' άλλας αυτοκρατορίας επετράπησαν γεγονότα εις την Ελλάδα, Κωνσταντινούπολιν, και Αίγυπτον.

Η'. Σκεπτόμενοι, ότι η Βρεττανική αδιαφορία δεν αρκεί να αντιπροσωπεύση τον ήδη επαπειλούμενον εξωτερικόν κατατρεγμόν προς βλάβην της Ελλάδος.

Θ'. Παρατηρούντες ότι η Ελλάς όχι από χαύνωσιν δυνάμεων, ούτε από αδυνατισμένην απόφασιν, δεν εδυνήθη μέχρι τούδε να προσκολληθή, αλλά διά τα προρρηθέντα αίτια, γέμισμα την συγχύζουσαν, από του ήμισυ είχε σε διοίκησιν υπερτέραν των παθών και σχέσεων.

Ι'. Παρατηρούντες ότι οι Έλληνες εις τοιαύτην γενικήν μάχην, ή πρέπει να ενδώσουν από ταύτην νικηταί, ή θέλουν εύρεθή τελείως αφανισμένοι, επειδή ουδέν μέσον είναι, διότι όπου να δυνηθή να τους αποσπάση από ταύτην την απόφασιν, ήτις ήδη καθιέρωσαν από τας φοράς του Πολέμου και του χρόνου αφεύκτως.

ΙΑ'. Παρατηρούντες τελευταίον, ότι αν από υπερτάτην χάριν της Προνοίας ευρίσκωνται γνωρισμένοι πλησίον μας αι Βρεττανικαί δυνάμεις, χρεωστεί η Ελλάς εις την παρούσαν αυτής κατάστασιν, να αφιερωθή από τούτο ελευθέρως, να μην αποστερηθή από την ευκαιρίαν, γνωρίζοντας της ισχυράς αυτής διοικήσεως.

Όθεν προς απόφασιν των ιερών δικαιωμάτων της του Πράξεως ελευθερίας, και ικανής γενικής πολιτικής υπάρξεως, η Ελλάς, διά της παρούσης δημοσίου πράξεως, προσδιορίζει, αποφασίζει, θεσπίζει και ψηφίζει τον ακόλουθον

Νόμον.

α'. Το Ελληνικόν Έθνος, δυνάμει της παρούσης πράξεως, εκθέτει εκουσίως

kolokotronis-archive.org

την ιεράν Παρακαταθήκην της αυτού ελευθερίας, Εθνικής Ανεξαρτησίας, και της Πολιτικής αυτού υπάρξεως, υπό την απόλυτον υπεράσπισιν της Μεγάλης Βρεττανίας.

Β'. – Η παρούσα αύτη Οργανική πράξις του Ελληνικού Έθνους, συνοδευμένη με επίτομον διπλούν υπόμνημα προς την Σεβαστήν Διοίκησιν της Αυτού Βρεττανικής Μεγαλειότητος καλ' ευθείαν εις Λονδίνον, και συγχρόνως αποστέλλεται εμμέσως διά της αυτού Εξοχότητος του Λόρδου Μεγάλου Αρμοστού της Αυτού Μεγαλειότητος, εις τας ηνωμένας Επαρχίας των Ιονικών Νήσων.

Γ'. – Οι Πρόεδροι των αμφοτέρων Βουλευτηρίων του Κράτους ξηράς και θαλάσσης θέλουν επισήμως επικυρώσει τον παρόντα Νόμον.

εν Πελοποννήσω τη λ'. Ιουνίου, αωκε'.

ο Πρόεδρος του κατά ξηράν αμφοτέρων Βουλευτηρίων του Ελληνικού Κράτους και Γενικός Αρχηγός του κατά γην Αγώνος

Θ. Κολοκοτρώνης

(έπονται αι υπογραφαί του Κλήρου, των Πολιτικών και των Στρατιωτικών).

kolokotronis-archive.org